

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 75 (198) від 7 вересня 2010 р.

Новини Трускавця та регіону

Грандіозне байк-шоу у Трускавці

В суботу, 11 вересня, в Трускавці пройде захід в рамках байк-шоу «Biker Party на Прикарпатті 2010». Вже вп'яте байкери проводять на наших теренах міжнародний фестиваль, одним з «двигунів» цього руху є клуб байкерів «Lions MC Drobovych». Фестиваль є міжнародним, в ньому візьмуть участь байкери з Польщі, Угорщини, Білорусі і фактично всієї Правобережної України. Сам фестиваль пройде на Бориславському озері, повідомила на понеділковій нараді заввідділом культури ТМР Світлана Ковальчин, а в Трускавці байкери розпочнуть шоу о 15.30 на Площі Незалежності за участю мотокаскадерів, стант-райдерів із Києва, пройде спорт-шоу «Фрістайл», танцюватиме денс-клуб «VIVA» з Дрогобича. А з 20.30 біля санаторію «Карпати» проходитиме ще й фаєр-шоу. З великих картонних коробок складуть велику гору, яку підпалять і через вогонь стрибатимуть хлопці на мотоциклах. Всі ці заходи у Трускавці пройдуть під патронатом Лева Грицака, мера нашого міста.

Відмінністю цьогорічного фестивалю від попередніх є те, що його підтримує влада нашого міста. Нарада по підготовці байкер-шоу пройшла в міській раді в понеділок, 6 вересня о 11.00 під головуванням заступника міського голови Ярослава Чистогорського. Ярослав Гілярович висловив припущення, що непогано було б зробити цей фестиваль за зразком, який йому доводилося бачити в Польщі – у вечірній час всі мешканці міста висипають на дороги, а байкери проїжджають вулицями. 11 вересня байкери влаштують невеличкий парад і в Дрогобичі – перед виїздом до Трускавця, в центрі міста. Wellcome bikers!

Наші китайські сусіди з ІУ

Після відвідин Трускавця групою з Китаю 24 серпня цього року та відвідинами Віктором Януковичем КНР стосунки нашого регіону з китайцями можуть активізуватися. 6 вересня в міську раду Трускавця факсом надійшло запрошення з ІУ відвідати виставку, яка має статус міжнародної. Такі виставки в двохмільйонному китайському місті відбуваються 4 рази на рік – у жовтні, листопаді, квітні, липні. Проте навряд чи поїде хтось із Трускавця на виставку-ярмарок 21 – 25 жовтня, коли в країні вибори, листопад теж не дуже підходить. І все ж Трускавець буде представлений на цій виставці – представники китайської делегації, яким дуже сподобалося у Трускавці, взяли з собою презентаційні матеріали (друкована продукція, відео тощо) і пообіцяли їх розмістити.

Приїжджають німці

19 вересня до Трускавця приїжджають німці-медики (група в кількості 40 чоловік), окрім відпочинку гості з ФРН матимуть робочу зустріч з українськими колегами. Німецько українську зустріч зі сторони Трускавця мають організувати на високому рівні головний лікар міської лікарні Йосип Свіжинський (він є ще депутатом міської ради від «Відродження»), начальник управління праці та соцзахисту Юстина Когут, заввідділом культури Світлана Ковальчин. Серед заходів – наукова конференція в санаторії «Карпати». Будуть обговорені аспекти подальшої співпраці. Очоловатиме групу німецьких медиків відомий у всьому світі фахівець своєї справи, професор, доктор медичних наук Ейке Уліх (Uhlich).

Деякі зміни в Ощадбанку

Згідно Постанови Правління Відкритого Акціонерного Товариства «Державний Ощадний банк України» № 321 від 26 липня 2010 року філія Трускавецького відділення № 8358 ВАТ «Ощадбанк» починаючи з 18 жовтня 2010 року припиняє свою діяльність в зв'язку з реорганізацією філії шляхом її перетворення у територіально відокремлене без балансове відділення, відкрите на балансі філії – Львівського обласного управління ВАТ «Ощадбанк», повідомив керуючий трускавецьким «Ощадбанком» Михайло Малий.

Трускавецькі футболісти візьмуть участь в Чемпіонаті України

В понеділок, 6 вересня, в залі засідань міської ради відбулася прес-конференція за участю заступника міського голови Ярослава Чистогорського, керівника ГО «Змаг» Ігоря Гургули та Володимира Григоровича Мандзяка, який розповів про певні проблеми з участю трускавецьких футболістів у Чемпіонаті України з футболу серед юнаків (І ліга), який стартує 12 вересня, перше коло триватиме до листопада, а потім ігри будуть з весни наступного року (ІІ коло). Відомий трускавецький футбольний тренер Іван Павлик, який був присутній на цій зустрічі, розповів про причини непорозуміння, а Ярослав Гілярович висловив впевненість, що проблему вдасться подолати, хоча залучення гравців із сусідніх Борислава та Дрогобича не є найгіршим варіантом. Та все ж

трускавчани мусять бути там і брати в цьому участь – такою була провідна думка прес-конференції. «Як би ми, старші люди, не діяли, а діти мають бути дітьми, дружити», - зазначив заступник міського голови Трускавця.

Було обговорено і ряд організаційних питань, зокрема перевезення автобусом в інші області. Вже вкотре перевезення бере на свої плечі санаторій «Карпати», генеральний директор якого Володимир Маринкевич, депутат ТМР від «Відродження», був присутній на цій зустрічі.

Олекса Пристай повертається в Трускавець

В четвер, 9 вересня, в приміщенні Самбірсько-Дрогобицької єпархії УГКЦ (в конференц-залі) по Бандери, 19, відбудеться презентація книги нашого земляка, світлої пам'яті Олекси Пристая «З Трускавця у світ хмародерів». Про це «ТВ» повідомила прес-секретар ГО «Рада міста» Валентина Гук. В презентації, яка розпочнеться о 17.00 і завершиться фуршетом, візьмуть участь (принаймні їх запрошено) колишній заступник міського голови, а тепер заступник генерального директора санаторію «Карпати» Іван Скибак, родичі о. Олекси з Трускавця (п. Лева Пристай), Івано-Франківська та Львова (Тарас Прохасько, Юрій Прохасько), декан історичного факультету Дрогобицького педуніверситету ім. Франка, професор Леонід Тимошенко, професор Зенон Гузар, франкознавець, очільник ГО «Рада міста» Руслан Козир, за чийм сприянням видано цю книгу, яку варто би прочитати всім трускавчанам, як корінним, так і тим, для кого Трускавець став рідним.

Сесія № 32

7 вересня нарешті завершила свою роботу 32 позачергова сесія ТМР. Було розглянуто тільки одне питання порядку денного – про виділення коштів на реконструкцію котельні по Сагайдачного. На це заплановано 551 тисяча гривень, з яких проведення поточного ремонту потягне 183,7 тисяч, забезпечення роботи 4 котлів у каскадному режимі (а не попарному, як дотепер) – 305 тисяч, а ще 62,3 тисячі піде на гарантійне та післягарантійне обслуговування. За це проголосували 29 депутатів (всі присутні в залі), а питання про заставу майна перенесли на 33 сесію. При обговоренні питання по котельні, яка обігриває вулиці Сагайдачного та Бориславську, виступали Лев Грицак, міський голова, депутати Ігор Пілько, Руслан Крамар, Петро Іванишин, Володимир Лаврінок, Юрій Алієв, а доповідав заступник мера Віктор Марченко. Сесія пройшла в дуже спокійній та конструктивній обстановці, без ексцесів, можливо ще й тому, що напередодні, в понеділок, 6 вересня, депутати разом з головою все гарно обговорили, погодили і пішли на такий собі невеличкий компроміс заради інтересів міста та власних.

На початку засідання депутат Теодозій Сидір від імені хворого депутата Богудара Михальцевича запропонував вшанувати хвилиною мовчання пам'ять поета Василя Стуса (минає 25-річчя від смерті), депутат Петро Іванишин вніс пропозицію на позачерговій сесії розглянути бандерівське питання, депутат Євген Юник порушив питання збереження тиші в місті після 22.00 для забезпечення комфорту відпочиваючих та мешканців, а депутат Олег Карпин запросив депутатів та представників ЗМІ на відкриття Алеї кінослави у п'ятницю о 16.00 неподалік від «Злати», там буде присутній і друг Фелліні та Челентано з Італії, відомий продюсер. Він теж нагадав, що 11 вересня (це наступний день, субота) Україна відзначає День українського кіно, тому відкриття кіно алеї по бульварі Ю. Дрогобича приурочене і до цієї дати.

Сесія № 33

О 11.40 у вівторок, 7 вересня, було урочисто відкрито 33 позачергову сесію міської ради, яка може тривати, за словами секретаря ТМР Наталії Пономаренко, і до Нового Року. Причина такої заяви – депутати в порядок денний понапихали все, що могли, причому без проходження питань у відповідних комісіях, без жодних погоджень, без проектів рішень. Першочергово розглянуть питання взяття кредиту для КП «Наше місто» та спорудження пам'ятнику Степану Бандері, біля 8 – 9 питань порядку денного стосуються виконання депутатських запитів Іванишина, Процишина, Лаврінка, Юника та інших депутатів. Лев Грицак на основі листа від ГО «Рада Старійшин» вніс пропозицію внести на сесію питання про надання Почесних громадян міста Біласу та Данилишину, які здійснили атестат на поляків у 30-х рр. ХХ ст., Ігор Пілько доповнив цей список ще й Макомацьким. Розглянуть питання по водопостачанні та ситуації в КП «Наше місто», по бродячих собаках, для яких збудують «соціальне житло» та по виконанні бюджету, теж по бюджету розвитку, проаналізують, наскільки тісно влада співпрацює з опозиційними ЗМІ Трускавця, пройдуться по земельних питаннях, а окремо і по земельних на вулиці Городище, де через статус першої санітарної зони приватизувати землю не можна, як і по Франка. А ще за пропозицією Пілька розглянуть, хто ж скільки за останні 10 років вніс коштів на розвиток інфраструктури міста і це ще не кінець.

У вівторок 33 сесія тривала майже до 13.00, встигли розглянути питання про перекидку коштів (зміни у видатках по соціально-культурних об'єктах, які фінансуються з бюджету розвитку). Додали 100 тисяч водоканалу, забрали з ремонту майданчика на Довженка та з рекультивациі стрийського сміттєзвалища, здійснили інші зміни, узаконивши їх. Нарешті вже затвердили ліквідаційний баланс КП «Ринок», щоб можна було його потім приватизувати. З цього приводу навіть виникла невеличка перепалка між двома депутатами з НУНС та «Третьої сили», але така досить легка. Після оголошеної 15-хвилинної перерви депутатів позбирати було вкрай

важко, тому перерва продовжилася не на хвилини, а на дні. Подейкують, що наступний раз, коли депутати зберуться на сесію – це вівторок, 14 вересня.

Через халатність медперсоналу дрогобицького пологового будинку померла жінка з дитиною в утробі

6 вересня на оперативній нараді в дрогобицькій Ратуші міський голова Микола Гук повідомив про результати перевірки, яку провела в Дрогобичі комісія головного управління охорони здоров'я Львівської облдержадміністрації за фактом трагедії – під час транспортування з дрогобицького пологового будинку до львівської лікарні померла жінка з дитиною в утробі. Про це повідомляє відділ внутрішньої політики Дрогобицької міської ради.

Зі слів Миколи Гука, такого не було 12 років. За інформацією мера Дрогобича, комісія ГУ охорони здоров'я ЛОДА виявила серйозні недоліки у роботі медичного персоналу пологового будинку. «Це найгірше, коли через халатність, неналежне виконання посадових обов'язків гинуть люди», - наголосив Микола Гук. За наслідками перевірки, звільнено з посад головного лікаря пологового будинку і його заступника з лікувальної роботи. Звільнено також медичних працівників, які припустилися грубих помилок під час лікування вагітної жінки. Микола Гук зажадав від т. в. о. начальника відділу охорони здоров'я виконавчого комітету міської ради дати пояснювальну записку з приводу трагедії, видав розпорядження про відкликання з відпустки начальника відділу, який також має написати пояснювальну записку, запропонував розглянути питання роботи пологового будинку на засіданні виконавчого комітету міської ради. Дрогобицький пологовий давно має недобру славу, кажуть, що одна з причин постійних проблем – те, що побудували його на місці єврейського цвинтаря.

Освячення перенесли

Минулої неділі, 5 вересня, мали освятити фігуру Матері Божої в курортному парку на тому ж місці, що вона стояла в довоєнний час. Проте через сильний дощ подію перенесли на тиждень, вірячи, що 12 вересня погода буде кращою. До речі, мали намір сфотографувати та зняти на відео цю подію група польських туристів, які побували в Трускавці цими днями з метою вивчення можливості приїзду Броніслава Коморовського на X Міжнародний економічний форум в жовтні цього року. Є інформація, що новообраний Президент Польщі на форум може і не приїхати, приславши замість себе когось з високих чинів у польському уряді.

Щоправда, дехто навіть з цього хотів би зробити політику. Так, на сесії 7 вересня було зачитано лист однієї громадянки до депутата Є. Юника, де в дивний спосіб виступлено проти того, щоб в парку була ця скульптура, бо, мовляв, за Польщі було одне, а тепер інше. Справжня причина цього випадку, що всі роботи по виготовленні та встановленні фігури профінансував з власної кишені Лев Грицак, а комусь це дуже не подобається. Та все ж абсолютна більшість людей розуміє, що варто відновлювати історичну справедливість, а не шукати скелета в шафі, особливо якщо там його немає.

Власна інформація

Вісті зі Стебника

- У Стебнику було позбавлено батьківських прав одразу двох жінок, які, як стверджують їхні чоловіки та опікунська рада, більшість свого життя провели в п'яних дебошах, підігріті алкогольними та цигарковими випарами. Як не дивно, одна з жінок була матір'ю трьох дітей. За даними Дрогобицького міжрайонного відділу кримінально-виконавчої інспекції, сім'ї визнано неблагонадійними. Матері бідолашних діток абсолютно ними не опікувалися, неодноразово мали проблеми з законом. Батьки ж недоглянутих дітей подали на своїх дружин відповідні документи щодо оформлення аліментів. Але чи горе-матері спроможні будуть їх сплачувати?

- З огляду на вкрай загострену ситуацію з вивезенням та утилізацією твердих побутових відходів, на одній із нарад у Стебницькій міській раді головам ОСББ було запропоновано самотужки заключити угоди щодо вивезення сміття з бориславською фірмою "Ком-Еко". Таку пропозицію подав стебницький міський голова Роман Калапач. "Якщо треба буде – я також підключуся", - заявив Роман Степанович. Голови ОСББ не проти. Але проблема полягає у браку машин. Стебник обслуговує тільки дві машини, які неспроможні охопити в повному обсязі такий великий обсяг робіт. Голова ОСББ Володимир Шагала, який цікавився даним питанням, зауважив, що Борислав радий би посприяти Стебнику, але в них самих бракує транспорту, що вивозить сміття.

- У суботу, 28 серпня, в Стебнику відбувся регіональний турнір з футболу серед юнаків до Дня міста "Спорт проти ВІЛ/СНІДу". Організаторами цього турніру є Спортивний клуб "Стебник" і Благодійний фонд "Лінія життя", а також Федерація футболу Дрогобиччини. Стебничанин Петро Старосольський за власний кошт придбав кубок для переможців. Цей турнір входить у план спортивних заходів Стебника, календарний план проведення дитячо-юнацьких футбольних турнірів Федерації футболу Дрогобиччини. З кожним роком він стає більш престижним і цікавим.

- У неділю, 29 серпня, відбулася календарна гра між ФК "Стебник" і ФК "Рихтичі". Ці дві команди входять до трійки лідерів цьогорічного чемпіонату. Стебничани виграли з рахунком 2:0.

- Стебницький Будинок художньо-естетичної творчості учнівської молоді проводить набір у школу художньо-естетичного виховання "Первоцвіт" дітей віком 4-5 років, для яких працюють гуртки "Весела абетка", "Цікава математика", "Я пізнаю світ", "Образотворче мистецтво", "Музика" та "Англійська мова". Діти віком від

п'яти років набираються в підготовчу до школи групу з денним перебуванням три години. Для дітей шкільного віку працюють гуртки "Гачкування", "В'язання", "Народна вишивка", "Умілі руки", "Бісероплетіння", "Квітникарство", "Юні книголюби", "Драматичний", "Вокальний", "Образотворче мистецтво" та "Циркова студія". Навчання безкоштовне. Адреса: м. Стебник, вул. А. Мельника, 17, тел. 44-32-89.

Газета «Воля громади»

Загадка сада кантри

«Нащо нам чужого Бога, свій стоїть коло порога»

Народна приказка

Что такое сад кантри? Думаю, что это ностальгия по утраченному общению с сельским бытом, с истоками, с природой. Для жителя Дикого Запада это был просто образ жизни, где хозяйствовал практический минимализм - дикий камень, стволы деревьев, фрагменты повозок, на которых осваивались новые земли. Когда на знаменитой выставке в Челси видишь скопление людей, это верный признак, что они стоят возле сада кантри. Слово «сountry» переводится и как «страж», и как «сельская местность», край, место, где человеку комфортно, как дома. Кантри тесно связано с краеведением, и если музыка кантри благодаря американским сонгам стала узнаваема и понятна, то с парком кантри надо еще разобраться. Краеведение, которое лежит в основе кантри, исследует историю, природу и культуру, памятники материальной культуры определенного региона, области, района, историю родного края. Такое внимание к месту и истории духовно обогащает человека, воспитывает уважение и любовь к месту пребывания. Движение по изучению родного края интенсивно формировалось в XIX столетии и в Украине имело свои традиции. На рубеже XIX-XX столетия создается ряд выдающихся краеведческих коллекций в усадьбах В. Тарновского в деревнях Качановке и Г. Галагана в Сокиринцах, связанной с паркостроением. Основные качества кантри - простота, естественность, близость к природе - всегда включают в себя определенные элементы национальной психологии, национального характера, поэтому когда человек в окружающей среде находит

понятные и близкие ему знаки и символы, у него поднимается настроение, отдыхает душа. Великолепным примером современной трактовки сада кантри может служить парк «Підгір'я» санатория «Карпати» в Трускавце, награжденный Большой золотой медалью лауреата Национальной премии в области ландшафтной архитектуры и дизайнера «Украина квітуча 2008». Использование элементов народного быта и мифологических тем придают парку характер кантри: «Бегущий Перун», «Мавка и Чугайстер», Бог Див, композиция «Вертеп», «млин», «гражда». Носителем этнографической культуры кантри является фольклор в основе

которого лежат древние мифы, воспевающие гармонию человека с природой, родными Богами и мифологическими существами. Фольклор - «английское Folk-lore», в переводе народ и тайные знания, понятие значительно более глубокое, нежели его упрощенная трактовка как народное творчество. В нашем фольклоре скрывается глубокий этнический генофонд, который включает в себя прежде всего чувства привязанности человека к определенному месту (духу места) на родине. Это и ландшафт, и климат, и растительный мир, и характер народа - все атрибуты исторической памяти. Цвет имеет тоже свою символику: белый - святость, чистота; красный - молодость, любовь; черный - земля (в христианстве стало - скорбь; сравните у японцев белый - скорбь, черный - мудрость). Национальная украинская фауна - это конь вороной, орел, сокол, соловей, вол, а флора - калина, дуб, явор, барвинок, вишня, тополь. Богослужение древних славян происходило чаще всего в священных рощах, около целебных источников и божественных деревьев. В этих местах запрещалось рубить деревья, рвать цветы, ловить птиц в связи с тем, что это жилище Бога. Здесь росли священные деревья: дуб, береза, липа, верба, вишня. Ритуал на фоне такого ландшафта преследовал цель очистить душу, принести радость, восстановить душевное равновесие, зарядить позитивной энергией - сегодня все это может стать идеологией создания сада кантри, который будет наполнен духом старины и атрибутикой - символами простой сельской жизни - ограда с перелазом, колодец, погреб, старинные транспортные средства, тачка, прялка, плуг, коса, подкова, серп, топор и другой хозяйственный инвентарь. Хорошими знаками кантри могут служить предметы

домашнього ремесла и художественных промыслов: гончарные изделия и посуда, детские игрушки, настенная художественная роспись, резьба, мебель, ковка, изделия бондарства.

Знаменитая деревянная Велесова Книга - мост между прошлым и будущим, одна из книг народной мудрости, записи нашей истории и духовного наследия должна стать идеологической основой проектирования и строительства садов кантри.

Анатолий Жирнов, шеф-редактор журналу-каталогу «Благоустройство & Ландшафт», № 5-6, 2010

Від «Трускавецького вісника». Цю статтю публікуємо як відповідь на анонімну листівку стосовно парку біля «Гражди». Автором та виконавцем робіт високої мистецької якості, про які неук-автор листівки, в якого на лице всі ознаки білої гарячки та ряд інших відхилень (напевно від споживання алкоголю), пише нісенітниця, є відомий львівський скульптор Роман Петрук. Роман Петрук є теж автором композиції «Ісус та самарянка» поблизу церкви святого Миколая, автором пам'ятного знаку до 2000-річчя від народження Ісуса Христа, нашого Господа та Спасителя.

На основі книги Михайла Коцюбинського «Тіні забутих предків» створено ряд композицій про минуле нашого українського народу. Тому тут і Мавка, і Чугайстер, і чорт як персонаж українського вертепу, і божества дохристиянських часів. Проте, схоже на те, автор листівки зовсім не українець, а представник іншої національності, тому наша культурна спадщина та наше минуле і стали для нього об'єктом насмішки.

Ніхто неука-автора листівки не змушує поклонятися цим персонажам, нехай поклоняється Зеленому Змію, Білочці (Білій Мамі) або ж іншим, більш підходящим для нього «мамонам». Проте насмішка над Україною та її історичним минулим, та ще й в такому свідомому місті як Трускавець, мала б викликати більш потужну реакцію всіх проукраїнських політичних сил, а також християнських громад, вірою яких хочуть маніпулювати «обізнані» у всіх питаннях політики широкого профілю. Шкода, що до поширювання листівки активно долучилися люди певної політичної сили – втратите ви, хлопці, від цього, а не здобудете. Народ сам розбереться, де добро, а де зло. І не кличте чорта на свою голову, він давно біля вас. Схаменіться та й підіть до церкви, шукайте Господа, а не вишукуйте нечисті, бо у вас і так її забагато.

Статистика наводить сумні факти

На сьогоднішній день на обліку в Дрогобицькому міжрайонному відділі кримінально-виконавчої інспекції перебуває 40 мешканців Стебника.

Лише 10 відсотків цих людей скоїли незначні злочини, 70 відсотків – середньої тяжкості і 15 відсотків – тяжкі злочини. Особи, що скоїли особливо тяжкі злочини (5 відсотків), одразу після суду скеровуються в місця позбавлення волі. У 90 відсотків зі ста їм загрожує довічне ув'язнення.

Більшість злочинів по Україні, як стверджує начальник Дрогобицького міжрайонного відділу КВІ Роман Чапля, скоюються молодими особами віком до 35-и років. Тільки по Дрогобицькому районі 60 відсотків злочинів зі ста (у тому числі й особливо тяжких) скоїли молоді люди віком від 26-и до 34-х років.

Хіба це не наводить на певні роздуми? Безперечно, більшість вини в тому, що Україна просто кишить злочинними угрупованнями, в яких задіяно майже 90 відсотків молоді, криється у недолугості системи державного правління. Не пасуть задніх й батьки, котрі подають своїм чадам “гідний” приклад для наслідування. Та найбільш згубно діє на молодь навколишня атмосфера життя вулиці: бійки, розбірки на кшталт, хто “крутіший”. Це руйнує суспільство, паралізуючи його криміногенними структурами. Ця атмосфера так захоплює підлітків, що вони перестають поважати батьків, педагогів, закон, суспільство, ігноруючи морально-етичні вартості. Їхнім кумиром стає кримінальний “авторитет”. І це – найгірше.

“Кожен, хто хоч раз скуштував смак злочину, вже ніколи його не забуде”, - переконані правоохоронці. А головною метою його скоєння є жага до наживи. Молоді люди хочуть мати все й одразу, а заробляти гроші чесним шляхом для них - марна трата часу. Більшість з них говорять про це відверто. Вони не думають про наслідки. Живуть лише одним днем. І це вражає найбільше!

Як бачимо, сумнозвісна статистика щодня створює все більшу загрозу для суспільства. А можновладцям на це начхати. Вони все валять на бездіяльність правоохоронних органів. Правоохоронці ж безсилі боротися зі злочинністю, котра переважає їх не тільки чисельністю, а й новітньою технікою, в тому числі й на колесах, матеріальними статками тощо.

Яких, скажімо, радикальних заходів може вжити Стебницька міліція проти злочинності, коли у штаті нараховується всього 10 чоловік (разом з працівниками карного розшуку). А їм доводиться обслуговувати майже двадцятитисячне населення міста! Хіба це не парадокс? Неймовірно, але факт, коли стебницький міліціонер змушений виїжджати на місце скоєння злочину службовою машиною марки “Жигулі”, а у цей час бандит, відверто плюючи на закон, сміючись, утікає на “крутому” джипі!

Та найбільш прикро, що владним структурам, котрі здебільшого “кришують” злочинців, потураючи їм у всьому, з вікон своїх кабінетів нічого не видно.

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

Проблема з вивезенням сміття у Стебнику явно “зашкалює”

Найбільш болючою проблемою, яку розглядали на останній нараді в Стебницькій міській раді, була “катавасія” з вивезенням сміття (а точніше, з його невивезенням).

Проблему створило КП “Комбінат міського господарства м. Дрогобича”. Голови ОСББ, які були запрошені на нараду, в один голос заявили, що сміття вчасно не вивозять. Та ще й ціни за послуги явно “зашкалюють”.

Голова ОСББ Євгенія Грицик сказала, що працівники комбінату дописують їм зайві куби сміття, які буцімто вивозять. А за них треба платити! Та ще й ціни за обсяг виконаних робіт підскочили догори. Вартість вивезення та утилізації 1 кубічного метра твердих побутових відходів на сьогодні складає 56,69 гривень. А ще донедавна така послуга коштувала майже на дев’ять гривень дешевше. Про підняття цін на вивезення та утилізацію твердих побутових відходів, як зазначили всі голови об’єднань, нікого з них не попереджували.

- Ми довго мовчали, але чашу терпіння народного гніву переповнено! – зауважила п. Євгенія. – Ми не будемо платити за неіснуюче сміття, яке нам просто дописали і продовжують дописувати.

Її підтримали голови ОСББ Богдана Мицак та Володимир Шагала, котрі також не розуміють, у чому полягають такі розбіжності між цінами за вивезення та утилізацію сміття між стебницьким КП “МВУЖКГ” та комбінатом міського господарства Дрогобича?

Аби розрубати гордіїв вузол, міський голова Роман Калапач та секретар Стебницької міської ради Геннадій Куцан, запросили на нараду колишнього заступника дрогобицького міського голови з питань житлово-комунального господарства, депутата Дрогобицької міської ради Богдана Іванціва, який свого часу посприяв Стебнику в заключенні угод на вивіз сміття з КП “Комбінат міського господарства” м. Дрогобича.

Богдан Михайлович наголосив на тому, що коли він був на посаді заступника міського голови, ситуація з вивозом сміття у Стебнику була під контролем. Комбінат міського господарства Дрогобича скрупульозно виконував свої обов’язки, згідно заключеної з будинковими об’єднаннями угоди. Але начальник комбінату Іван Лепкий став неугодний дрогобицькій мерії і був змушений піти з посади. Ситуація відчутно загострилась. А коли виконуючим обов’язки став Михайло Гук, рідний брат нинішнього дрогобицького міського голови, – взагалі вийшла з-під контролю.

Не знати, яка доля чекає сьогодні на керівника комбінату Миколу Терлецького. Адже його посада – це порохова діжка, на якій сидіти ризиковано. Заборгованість по заробітній платі даної установи зростає у геометричній прогресії. По суті діла, підприємство стає збитковим.

Звичайно, факти наведені п. Іванцівим, – незаперечні, але стебничанам від того не легше. З залу пролунало влучне зауваження, що не було навіть команди з боку влади, аби скласти графік вивезення сміття. Не кажучи вже про те, що існують ще й закони, які накладенням штрафних санкцій зобов’язують підприємство вчасно вивозити сміття. А влада, яка неспроможна вирішити це питання самотужки, лише безпомічно розводить руками. Де їм вже до тих законів, коли на носі вибори...

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

Інтерв’ю з начальником Бориславського МВ УМВСУ Сергієм Пухаром

/Новий начальник бориславської міліції є жорстким прихильником дисципліни і не переносить пияцтва, хамства та брехні/

У середині липня в міському відділі міліції Борислава з’явився новий керівник - підполковник міліції Сергій Іванович Пухар. У біографії новопризначеного начальника міліції немає нічого особливого. Народився в с. Скелівка Старосамбірського району. Закінчив середню школу. Працював у колгоспі. Відслужив у армії. Закінчив Львівський державний університет ім. І. Я. Франка та Львівській інститут внутрішніх справ при національній Академії внутрішніх справ. Роботу в міліції почав інспектором інспекції у справах неповнолітніх в Дрогобицькому районі. Працював слідчим у Дрогобичі. Потім була робота у дорожній міліції на автомагістралях, один із підрозділів якої дислокувався у Самборі. Далі продовжував службу у відділі міліції м. Самбора, де починав оперуповноваженим ДСБЕЗ, а закінчив заступником начальника міськрайонного відділу міліції. Одружений. Живе недалеко від Самбора. Разом із дружиною Ганною виховує трьох дітей: син Павло - студент Дрогобицької педуніверситету, дочки Марта й Олеся - школярки. Старша – семикласниця, молодша навчається у п'ятому класі.

Любить активний відпочинок - риболовлю, полювання. І хоч у підполковника міліції вільного часу обмаль, найчастіше проводить його із дітьми. Новий начальник бориславської міліції є жорстким прихильником дисципліни та не переносить пияцтва, хамства та брехні. А ще підполковник міліції Сергій Пухар органічно не переносить різної масті пройдисвітів та злодіїв, які не дають людям спокійно жити.

То ж не дивно, що наша розмова, яка відбулася напередодні Дня Незалежності, стосувалася проблем роботи міського відділу міліції Борислава.

- **Пане Сергію, у народі побутує думка, що зміна керівника вносить зміни в роботу всього колективу. Чи позначиться Ваше призначення на посаду начальника Бориславського міського відділу міліції на його роботі? Які зміни слід очікувати в роботі міліції?**

- Хочу відзначити, що мої попередники - як Олег Петрович Шургот, з яким я у Самборі пропрацював п'ять років, так і Роман Степанович Кушнір - доклали чимало зусиль, щоб налагодити роботу відділу. У Бориславі є що почерпнути і чого навчитися. У відділі створені усі умови для роботи. Колектив здоровий і спроможний виконувати поставлені перед ним завдання. За місяць роботи на посаді зауважень до особового складу не маю. Відділ укомплектований кваліфікованими кадрами. Нещодавно, після закінчення вищих навчальних закладів системи МВС України, у колектив влилося п'ятеро молодих офіцерів. Усі вони призначені на посади. Відбули належні після навчання відпустки і приступили до роботи. Маю надію, що результати їхньої праці відчують мешканці Борислава. Як і у кожній галузі, є деякі моменти, на які я маю особистий погляд, і спробую змінити їх у роботі міського відділу. Кожне таке нововведення буде перед впровадженням детально проаналізоване на рівні заступників та начальників відділів. Але кардинальних змін у роботі міського відділу не буде. Та й потреби у цьому не бачу. Приводити «чужих» людей до Борислава також наміру не маю. Якщо і будуть якісь кадрові зміни, то вони матимуть характер ротації й відбуватимуться в рамках міського відділу. Серед особового складу є чимало достойних людей, які здатні очолити той чи інший напрямок та виконувати значно більший обсяг роботи. Але ці зміни не будуть суттєвими. Я ніколи не був прихильником кардинальних кроків, то ж вносити суттєві зміни у відлагоджений механізм роботи міського відділу міліції намірів не маю. Першочерговим завданням нашої роботи є потреба повернути довіру громадян до міліції. Коли люди будуть вірити працівнику міліції, тоді ми зможемо виконувати будь-яке поставлене завдання. Люди повинні зрозуміти, що у Бориславі є міліція, до якої можна звернутися у будь-яку хвилину за допомогою й отримати її. Тільки за таких умов можна вести мову про виконання поставлених завдань.

- Про підняття авторитету працівників міліції нині говориться багато. Чи не здається Вам, що силами особового складу міського відділу міліції не можна вирішити проблему, яка повинна вирішуватись на державному рівні?

- Я не вважаю, що питання престижу працівника міліції - це проблема держави. Ставлення до міліціонера формується під час його безпосереднього спілкування із людьми. І цей авторитет треба піднімати знизу. Довіра населення розпочинається із простого сержанта патрульної служби, з його ставлення до простої людини. Коли на маршруті до нього людина звернулася і він вник у її проблему й допоміг, а не просто відмахнувся, відповідно буде формуватися ставлення простих людей до працівників міліції. На авторитет міліції серед громадян впливає робота дільничних інспекторів. І ми робимо конкретні кроки назустріч людям. Недавно завершилася операція «Візит», у ході якої кожен мешканець міста повинен був познайомитися із дільничним інспектором та знати, як безпосередньо зв'язатися із ним при потребі. Я, особисто, кожен день наголошую співробітникам під час інструктажу, що ми працюємо для людей і повинні з повагою ставитися до кожного мешканця міста, вникати у його проблеми і захищати від нечистих на руку людей та різноманітних пройдисвітів. Ввічливе ставлення до громадянина та повна реєстрація усіх злочинів - ось що здатне відродити довіру людей до міліції.

- Але не слід забувати, що на авторитет міліції серед населення впливає також і результативність роботи правоохоронних органів. Якими здобутками можете похвалитися перед мешканцями міста, адже невідворотність покарання є найважливішим чинником у формуванні шанобливого ставлення населення до Закону.

- За місяць моєї роботи на посаді силами особового складу міського відділу міліції розкрито п'ять серйозних грабежів. При безпосередній допомозі населення нам вдалося розшукати злочинця, який п'ять років тому здійснив вбивство мешканця Борислава і перебував у розшуку. Цього злочинця ми своїми силами заарештували у Донецьку і доставили до Борислава. Вбивство було скоєно на ґрунті особистої неприязні під час Різдва свят. У 2005 році хлопець із Нікополя приїхав відпочивати до бабусі. В один із вечорів у нього із місцевими парубками виникла бійка. Ображений нікопольчанин у ході сутички вдарив ножом одного зі своїх кривдників. Від ножового поранення мешканець Борислава помер на місці, а нікопольчанин втік і п'ять років переховувався. Тепер він знаходиться під вартою та очікує покарання за скоєне вбивство.

Серйозним нашим досягненням є також виявлення та перекриття каналу незаконного обігу наркотиків. Працівники відділу виявили та заарештували двох зловмисників, які займалися доставкою та поширенням сильнодіючих психотропних препаратів. Зараз вони - під арештом, їм пред'явлено обвинувачення. Триває розслідування кримінальної справи, у ході якої буде встановлено шляхи їх доставки у місто. Розкрито також п'ять шахрайств. Робота йде.

- Які види злочинів найбільш характерні для Борислава?

- Найбільше турбують нас крадіжки державного і приватного майна. Оце і є проблема номер один у Бориславі. Якщо говорити про крадіжки державного майна, то найбільше проблем маємо із промисловим обладнанням нафтовиків. Це крадіжки із нафтових качалок. Кабель, метал, труби, електродвигуни... Крадуть усе, що можна вкрати і що має хоч якусь цінність. Складність боротьби із цим різновидом злочинів полягає у тому, що переважна більшість нафтових свердловин розташована на значному віддаленні від людей, не охороняється, тож є серйозною спокусою для злодіїв. Біля кожної міліціонера не поставиш. Проте і тут маємо певні

напрацювання, і хочу запевнити, що у найближчому часі одну зі злочинних груп, яка займається крадіжками із нафтових качалок, буде затримано.

- **Але ж, окрім промислового обладнання нафтовиків, крадуть каналізаційні люки, решітки, огорожі на кладовищах.**

- Так, крадуть. Нещодавно ми затримали людей, які у білий день різали спуско-підймальне обладнання озокеритної шахти. Замовили важку техніку і демонтували обладнання шахти у всіх на очах. Зважте, до якої межі цинізму треба було дійти, щоб відважитися на цей злочин. За логікою цих людей виходить, що озокеритна шахта місту не потрібна. Не потрібні нафтові качалки, каналізаційні колектори... Ця злочинна група була нами затримана. Матеріали справи - у прокуратурі. Буквально вчора чергова частина зареєструвала звернення водоканалу про крадіжку люка. За місяць моєї роботи на посаді начальника відділу - це перше звернення. Але цю проблему ми знаємо і над нею працюємо. Просто так, з наскоку, цьому різновиду крадіжок покласти край дуже складно. Але маємо намір впритул зайнятися цим видом злочинів. Говорю про це з усією відповідальністю. Уже зараз відділ має серйозні напрацювання, тож затримання цих злочинців - питання часу. Тут для нас не має суттєвого значення, чи це поодинокий злочин, чи злочинне угруповання. Кожен повинен бути свідомим того, що за порушення закону його чекає покарання. Серйозно відпрацьовуємо пункти прийому металобрухту. А тут панує цілковитий безлад. Більшість із них працює поза правовим полем. До початку осені думаємо навести порядок. Для цього володіємо необхідними силами і засобами. Усі несанкціоновані пункти прийому будуть закриті, а їх власники притягнуті до відповідальності.

- **А як виглядає боротьба із крадіжками приватного майна громадян?**

- За неповних двадцять днів серпня працівники міліції розкрили чотири крадіжки приватного майна громадян. По двох фактах людина арештована, з нею ведеться відповідна робота щодо причетності до інших фактів викрадення особистого майна громадян. Не хочу забігати наперед, але є надія, що слідство двома доведеними фактами крадіжки особистого майна громадян не обмежиться. Серйозне занепокоєння викликають також факти незаконного заволодіння транспортними засобами. З початку року маємо зареєстрованих чотири злочини цієї категорії. Один розкритий, три залишаються нерозкритими. Наше безпосереднє керівництво на рівні області та держави розкриття цієї категорії злочинів вважає пріоритетним поряд із крадіжками із квартир.

- **У місті ходять чутки, що у Бориславі злочинці спочатку викрадають автомобілі, а згодом, зрозуміло, за окрему плату повертають їх законному власнику? Кажуть, що за нещодавно викрадену «Тойоту» вимагали викуп у 10 тисяч доларів.**

- Якщо подібні випадки є у Бориславі, то я про них чую вперше. На початку розмови ми з вами говорили про довіру населення до міліції. Якщо у людини викрали автомобіль і вимагають викуп, то вважаю, найперше, що за подібних обставин повинен зробити власник авто - це звернутися у міліцію і розповісти про цей факт. Тоді вступає в дію система заходів, і не думаю, що за таких обставин злочинцям вдасться уникнути покарання. Це у телевізорі можна побачити, як злочинці уникають покарання. Практика нашої роботи говорить: якщо злочинець потрапив у поле зору міліції, покарання йому не уникнути. А щодо розмов, які поширюються містом, то людям говорити не заборониш. Специфіка нашої роботи така, що ми віримо фактам, а не розмовам. А вони говорять інше: із чотирьох крадіжок автотранспорту, які були скоєні у місті з початку року, лише в одному випадку ми автомобіль знайшли і повернули власнику. Злочин, який вчинив цей злочин, не затримали досі. А допоки злочинці не заарештовані, жоден власник автомобіля у Бориславі не може почуватися у безпеці і це в його інтересах вжити усіх необхідних застережних заходів, які б виключили можливість викрадення автомобіля.

- **За територією Борислав є одним із найбільших міст області після Львова. Яким чином будете забезпечувати патрулювання вулиць міста та охорону громадського порядку?**

- Проблема патрулювання вулиць є. Штат відділу в Бориславі дуже малий - 60 чоловік. У Самборі особовий склад міськрайонного відділу міліції - 160 осіб. Це серйозно, хоч кількість населення майже однакова. Сто чоловік - це гвардія. У Бориславі кожен «штик» на рахунок. Особовий склад патрульно-постової служби, згідно штатного розпису міського відділу, - чотири чоловіки. Ними намагаємося охоплювати місця найбільшого скупчення молоді. А із організованим культурним дозвіллям молоді у Бориславі, на жаль, не все гаразд. Від того і більшість проблем. Відсутність культурної пропозиції породжує стихію. А це вже біда. Молодь збирається то під магазином, то на автобусній зупинці, то у під'їзді якогось із будинків. Робити нічого, то й починається все із пляшки. Працювати за таких умов надзвичайно складно. Буквально вчора увечері я виїжджав особисто на факт порушення громадського порядку біля одного з магазинів магазину по вул. Т. Шевченка. Група молодих людей зібралася біля магазину. Спочатку хлопці добряче випили, а вже потім заходилися з'ясовувати між собою стосунки. Як наслідок - троє затриманих. А могло бути й гірше. Зрозуміло, це лише один незначний випадок із щоденної практики нашої роботи. Проте навіть за таких непростих обставин можу авторитетно заявити: криміногенна ситуація у місті повністю контрольована. Для охорони громадського порядку у нас створені мобільні групи із працівників міліції, куди увійшли дільничні інспектори, представники карного розшуку, працівники ДАІ. Проте не слід забувати, що порядок панує не там, де багато міліції, а де громадяни поважають

закон. Тому акцент будемо робити на профілактиці правопорушень. Особливо серед молоді. Прикладом успішної профілактичної роботи може стати Східниця. За статистикою Східниця виглядає значно привабливіше, ніж Борислав чи Трускавець. Селище, як курорт, має свою специфіку, але криміногенна ситуація там повністю контрольована. Зрозуміло, злочини скоюються і там, проте Східниця не дає того негативу, який маємо у Бориславі. Причина в тому, що у Східниці систематична профілактична робота - вчителів школи, лікарів, селищної ради. Мешканці селища зацікавлені у тому, щоб на вулицях Східниці панував закон і порядок. Кожна нова людина отримує поради, як поводитись, щоб убезпечити себе від крадіжок чи непередбачуваних випадків, які здатні зіпсувати відпочинок. У Східниці маємо дуже гарне громадське формування. Активну позицію щодо поведінки дітей займають батьки, отже, проблем із охороною громадського порядку, які є у Бориславі, там немає.

- **А як Борислав виглядає на тлі інших міст області?**

- Скажу так: Борислав на Львівщині є не найгіршим містом. По різних видах злочинів статистика різна, але нижче середнього рівня місто не опускалося ніколи. Маємо добрий загальний показник розкриття злочинів, який є вищим від середнього по області. Словом, відділ працює. Причому, працює добре. Не виключаю, що, у нашій роботі є якісь прорахунки чи недоробки, тому двері мого кабінету завжди відчинені для мешканців Борислава. Я готовий вислухати будь-яку пропозицію чи побажання, яка здатна поліпшити роботу міського відділу міліції. Окрім того, користуючись нагодою, хочу звернутися до мешканців славного міста Борислава із проханням поважати Закон та шанувати один одного. І тоді нам усім буде у місті комфортно.

Розмовляв Петро Магур, газета «Нафтовик Борислава»

Двадцять років без Леніна

/Штрихи до історії Борислава/

Після виборів до Бориславської міської ради у березні 1990 року 2 квітня міська виборча комісія скликала першу сесію, на якій мене обрано головою міської ради. Одразу після обрання священики УГКЦ отці Михайло Мельник, Микола Пишкович та Роман Василів привели мене до присяги на св. Євангелії. У присутності декількох тисяч бориславців я виголосив присягу, повторюючи її слова за отцем Мельником, а потім, вже на закінчення, без священика, звернувся до Всевишнього зі словами приблизно такого змісту: «Господи Всемогучий, я йду на цю посаду, щоб покінчити з пануванням в місті та й у всій Україні цієї злочинної банди комуністів і знищити її ідолів, викинувши на смітник історії». Тільки після цих слів, приклякнувши, я поцілував святу Євангелію і Національний Прапор.

Далі розпочалися звичайні будні, щоденна праця, але думка про виконання мною моєї посяги ніколи мене не покидала. Майже щоденно, дивлячись через вікно на височенний пам'ятник Леніну, я не знаходив собі місця. Ми наполегливо працювали над питаннями ліквідації комуністичних символів у місті, над департизацією шкіл та установ, перейменуванням вулиць, доповненням до навчальних програм у школах, впровадження національної символіки та багато ін.

А між тим, перед націонал-демократами було поставлене завдання проводити агітацію депутатів до підготовки демонтажу пам'ятника Леніну. До цієї дії нас підштовхувала ще й поведінка тодішнього начальника МВ КГБ В. Павленка, який декілька раз при розмові зі мною натякав, аби пам'ятник ідолу знести.

У кінці серпня проводилась загальноміська учнівська конференція, на яку був запрошений і я (до речі, вперше від 1990 року, цього року не був запрошений на серпневу конференцію) і із виступів завідувача міського відділу освіти Д. Гарасиміва та багатьох освітян-патріотів я зрозумів, що серед педагогічного колективу міста ми будемо мати підтримку. А ще більше був переконаний після перевірки всіх шкіл до навчального року, де всі класи були вже без комуністичних вождів, а самі школи забезпечені національною символікою. Це була велика заслуга тодішнього завідувача міськвно Д. Гарасиміва. І от визрів час. На засіданні президії ради ухвалено скликати чергову сесію 4 вересня 1990 року, в порядку денному стояло вже питання демонтажу пам'ятника Леніну.

За декілька днів до сесії Роман Копись домовився з працівником ШБУ № 7 М. Кобилецьким про виділення 4 вересня на 11 годину двох вантажних автомобілів і двох підіймальних кранів (одна пара робоча, одна - резервна), а також газорізного апарата.

Сесія транслювалася на місто, але ще до початку відкриття її біля міської ради зібралось дуже багато бориславців, які все прибували і прибували.

4 вересня, 10 година ранку, сесія розпочинає роботу. Оголошую порядок денний, де першим питанням стоїть демонтаж пам'ятників В. Леніну і М. Горькому. Йде шалена суперечка про включення його до порядку денного і більшістю голосів порядок денний затверджено.

Одного за одним на трибуну запрошую депутатів: Є. Титикайла, Ю. Дубаса, М. Демського, О. Марича, Р. Тяхтія, Р. Копися, М. Пігура, Л. Дадацьку, А. Сивака, які розповіли депутатам та населенню міста про роль В. Леніна і його дітища - комуністичної партії у злочинах проти українського народу. На захист Леніна виступили три депутати ортодоксальних комуністичних поглядів, які пропонували з цього питання провести референдум у м. Бориславі.

Після багатьох виступів, запитань, відповідей ставимо питання про демонтаж пам'ятників Леніну і Горькому на поіменне голосування. Хвилююсь, щоб проголосувало «за» більше половини депутатів. І ось результат, який подано в тій самій послідовності, що й при голосуванні на сесії.

Проголосували за демонтаж: В. Копись, Р. Копись, Л. Дадацька, Г. Грицик, А. Сивак, В. Багрій, Б. Ципайло, П. Калапунь, О. Шкумбатьок, М. Ярома, Г. Кузьмук, М. Сторонський, Є. Головач, В. Кушнір, С. Сторонський, Л. Білан, Є. Місяйло, Т. Даньків, Б. Гуменюк, О. Марич, О. Крупа, В. Німас, Я. Залуський, Р. Солецький, І. Ковалик, В. Когут, В. Піцикевич, М. Радисюк, Д. Балицький, О. Шумиловський, О. Зятник, Ю. Дубас, В. Чухран, Я. Коваль, О. Станович, З. Гребінь, О. Тимишин, Р. Тюхтій, І. Удовенко, М. Пігур, О. Краснопольський, В. Білецький, М. Шепетяк, Л. Добош, М. Андрушків, Є. Титикайло, М. Кардаш, Н. Мацієвська, І. Копинець, М. Демський, І. Бурик, В. Ковбуз, І. Ружило. Троє депутатів було проти, шестеро утрималися.

Відсутні: 22 депутати, за яких причин - можна лише здогадатись. Отже, 34 депутати проголосували «за», моїй радості не було меж, ми перемогли, за що я в душі щиро дякував Господу Богу. Оголошую перерву і по радіо звертаюсь до мешканців міста із запрошенням прийти на майдан біля міської ради для останнього пльовка на потвору. Виходжу на майдан, народ вітає оплесками, а ветерани ОУН-УПА під командою Михайла Оленича і Петра Паламара несуть «почесну варту» біля вождя. Вдивляюсь у вікна третього і четвертого поверхів, де були світлиці працівників МК КПУ і бачу заплакані очі вірних партійців. Даю дозвіл на демонтаж — і до вождя наближаються вантажний автомобіль і піднімальний кран. Повертаючись до кабінету, телефоном запрошую Львівське телебачення прибути до Борислава, щоб задокументувати останні хвилини перебування вождя світового пролетаріату в Бориславі. Мене немов магнітом тягне на місце демонтажу і я виходжу на майдан. Такелажники накидають на шию і на ноги вождя петлі, а Станіслав Кутковський відкручує гайки з анкерних болтів, якими прикручений пам'ятник до п'єдесталу. Кранівник пробує піднімати, але не може зрушити з місця. Доводиться п. Кутковському застосувати газорізальний апарат і при зрізанні виникає враження, немовби правдивий дракон викидає через свої ноги останню життєву енергію у вигляді потоку іскор, які розбризкуються і розсипаються на всі боки. Автогенні роботи закінчено, кранівник робить повторну спробу ривка, кількатонна потвора піднімається і вкладається на вантажний автомобіль. Народ скандує і заквітчує борти автомобіля будяками. Весь цей процес фіксує оператор Львівського телебачення, що через декілька днів транслюється українським, російським та європейським телебаченням. А на майдані люди довго не розходились, гомоніли і ділилися враженнями про події того дня.

Крім Леніна, в Бориславі демонтували пам'ятники Горькому, Кошовому, Островському і Морозову.

Десь на п'ятий день після цих подій спецкур'єр приносить мені конверт, у якому був указ Президії Верховної Ради УРСР, підписаний Л. Кравчуком, яким він зобов'язував встановити пам'ятник на місце. Про цей указ я нікому нічого не говорив, а зобов'язав Ярослава Зварича взяти добрий молот і зробити ним пару ударів по обличчі Леніна, щоб його було неможливо впізнати.

Доля цієї багатотонної скульптури невідома. Вона зберігалася на смітнику комбінату комунальних підприємств і в кінці 90-х років минулого століття викрадена... За мою добру роботу комуністи надіслали мені поштою листа з вироком т. з. «революційного суду» про присудження мені смертної кари через повішання, але ми з цього сміялися. Я гордий тим, що в той революційний період був причетний до ліквідації комуністичної символіки, ліквідації п'яти комуністичних пам'ятників, перейменування вулиць, заборони комуністичної партії, суду над комуністичною партією і багато-багато інших революційних чинів. Якщо б більшість міст в Україні того часу працювала з таких революційним темпом і запалом, як Борислав, то ми не мали б такого жалюгідного стану з національною ідеєю, як тепер. Але я на схилі літ вірю, що все стане на свої місця і наші воріженьки «згинуть, як роса на сонці» та український суд винесе повторно вирок, як 13 січня 2010, в якому гітлерівський нацизм тотожний зі сталінським комунізмом.

Володимир Копись, голова Бориславської міської ради першого демократичного скликання, Почесний громадянин Борислава, газета «Нафтовик Борислава»

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Е-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».